Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 78843 van 19 februari 1999

A. 68.568/VIII-1044
(voorheen VI-13.154)

In zake : **DEHOVE José,**
rue Chants des Oiseaux 22
5580 Rochefort,

tegen :

de Franse Gemeenschap,
vertegenwoordigd door haar Regering,
die woonplaats heeft gekozen bij Mr. Marc NIHOUL, advocaat,
Defrélaan 19
1180 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIIIe KAMER,

Gezien het op 16 april 1996 ingediende verzoekschrift, waarbij José DEHOVE de nietigverklaring vordert van de "weigering om hem met ingang van 1 september 1991 vast te benoemen in het ambt van leraar in het hoger onderwijs, specialiteit fysica toegepast in de landbouwkunde";

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer ERNOTTE, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 30 september 1998 waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 13 januari 1999, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 12 februari 1999;

Gehoord het verslag van mevrouw GEHLEN, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en van Mr. DETHEUX, loco Mr. NIHOUL, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het andersluidend advies van de heer ERNOTTE, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep :

1. Naar aanleiding van een in het Belgisch Staatsblad van 4 april 1990 bekendgemaakte oproep tot gegadigden solliciteert verzoeker naar de betrekkingen van leraar biometrie, technisch tekenen en fysica toegepast in de landbouwkunde die dan vacant zijn in het "Institut supérieur industriel" te Hoei-Gembloux-Verviers. Hoewel hij als eerste gerangschikt is, wordt hij voor die verschillende betrekkingen afgewezen.

2. Verzoeker stelt een beroep tot nietigverklaring in tegen verschillende beslissingen, welk beroep echter alleen ontvankelijk verklaard wordt in zoverre het gericht is tegen de weigering om de belanghebbende vanaf het academiejaar 1990-1991 toe te laten tot de proeftijd in een ambt van leraar toegepaste fysica dat vacant is in het voornoemde "Intitut supérieur industriel".

3. Met zijn arrest nr. 38.711 van 10 februari 1992 vernietigt de Raad van State de bestreden handeling op de grond dat de weigering om verzoeker tot de proeftijd toe te laten "in strijd is met de voorrang die aan toelating tot de proeftijd gegeven wordt boven aanstelling van tijdelijke personeelsleden, welke voorrang voortvloeit uit de algemene opvatting van het statuut van 22 maart 1969 wanneer een vacante betrekking toegewezen wordt"; dat het arrest er laat op volgen dat "de overheid dient te zorgen voor de uitvoering van het onderhavige arrest door verzoeker tot de proeftijd toe te laten en door hem in zijn ambt te herstellen alsof hij bij het begin van het academiejaar 1990-1991 regelmatig tot de proeftijd zou zijn toegelaten, dat hij evenwel pas na de kennisgeving van het onderhavige arrest werkelijk dat ambt zal kunnen bekleden; dat, doordat voor de bewuste betrekking geen vast benoemde ambtsbekleder of een personeelslid op proef aangewezen is, de verwerende partij de aanstelling van die ambtsbekleder op rechtmatige wijze zonder terugwerkende kracht zal kunnen beëindigen".

4. Op 23 maart 1992 vat verzoeker het ambt van personeelslid op proef aan naar rata van 10 uur per week gedurende één op twee semesters. Die toelating tot de proeftijd wordt vastgelegd bij een besluit van de Franse Gemeenschapsregering van 1 juni 1993, waarbij aan

verzoeker met ingang van 1 september 1990 de hoedanigheid van personeelslid op proef wordt verleend.

5. Op 13 februari 1996 benoemt de Franse Gemeenschapsregering verzoeker met ingang van 1 september 1993 in vast verband in het ambt van leraar fysica toegepast in de landbouwkunde. Die handeling wordt bestreden, in zoverre verzoeker op 1 september 1993 en niet op 1 september 1991 in vast verband benoemd is;

Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie een exceptie van onbevoegdheid opwerpt, omdat ze meent dat de gedeeltelijke vernietiging van de bestreden handeling zou betekenen dat ze tenietgedaan wordt;

Overwegende dat de beslissing tot benoeming en de datum waarop de benoeming uitwerking heeft, niet ondeelbaar zijn; dat de exceptie niet kan worden aangenomen; dat ze in bijkomende orde verband houdt met de grond doordat in het enige middel van het beroep inzonderheid schending aangevoerd wordt van het gezag van gewijsde dat aan het voornoemde arrest nr. 38.711 verbonden is;

Overwegende dat verzoeker een enig middel ontleent "aan gelijktijdige schendingen door de centrale overheid

a) van arrest nr. 38.711 van de Raad van State (omdat verzoeker niet volledig in zijn ambt hersteld wordt),
b) van de artikelen 42 en 49 van het koninklijk besluit van 22 maart 1969, zoals het op het ogenblik van de feiten van kracht is";

dat hij, na de inhoud van de artikelen 42 en 49 in herinnering te hebben gebracht, betoogt dat de

verwerende partij haar verplichting niet nagekomen is om stageverslagen en een voorstel tot benoeming te doen opmaken, maar dat hij niet het slachtoffer van die nalatigheid mag zijn in die zin dat hij later wordt benoemd; dat hij erop laat volgen dat "artikel 110 van het besluit van de Franse Gemeenschapsexecutieve van 10 juni 1993 ... geenszins toestaat de vaste benoeming uit te stellen, maar alleen tot gevolg heeft dat voor de in beraad zijnde gevallen een tijdslimiet ingevoerd wordt;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat arrest nr. 38.711 haar de verplichting oplegde om verzoeker vanaf september 1990 met terugwerkende kracht tot de proeftijd toe te laten, om diens anciënniteit te behouden, maar haar niet verplichtte de proefperiode te berekenen vanaf het ogenblik waarop hij met terugwerkende kracht toegelaten werd; dat ze betoogt dat ze de duur van de proeftijd terecht vanaf de werkelijke indiensttreding berekend heeft, zodat die proeftijd, die normaal één jaar duurt, pas ten vroegste op 23 maart 1993 als volbracht kon worden beschouwd; dat ze aanvoert dat het inrichtings-hoofd geen voorstel tot verlenging van de proeftijd, tot afdanking of tot benoeming in vast verband gedaan heeft, zodat hij verzoeker onmogelijk in vast verband kon benoemen zonder artikel 49 van het koninklijk besluit van 22 maart 1969 te overtreden; dat ze betoogt dat ze, om verzoeker in vast verband te benoemen, alleen artikel 110 van het besluit van de Franse Gemeenschapsexecutieve van 1 juni 1993 kon inroepen, wat elke uitwerking vóór 1 september 1993 onmogelijk maakte;

Overwegende dat arrest nr. 38.711, door aan te geven hoe het dient te worden uitgevoerd, verzoeker niet ontslagen heeft van de verplichting - en dit niet gekund zou hebben - om werkelijk een proeftijd te

volbrengen en zijn recht op een vaste benoeming niet heeft vastgelegd na afloop van die periode, en nog minder vóór de proeftijd begonnen is; dat immers volgens de regelgeving die destijds van kracht was, de vaste benoeming afhankelijk gesteld was van het volbrengen van een proeftijd van één jaar; dat het volbrengen van die proeftijd niet automatisch leidde tot een vaste benoeming, doordat die inzonderheid afhankelijk was van een voorstel van het inrichtingshoofd; dat de verwerende partij, door verzoeker niet te benoemen op een datum vóór het volbrengen van de proeftijd en bij gebrek aan een voorstel van het inrichtingshoofd, het gezag van gewijsde dat verbonden is aan het voormelde arrest nr. 38.711 bijgevolg niet geschonden heeft; dat het middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negentien februari 1900 negenennegentig door :

de Hr.	GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr.	DAURMONT,	staatsraad,
Mevr.	GEHLEN,	staatsraad,
Mevr.	HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier, **De Voorzitter,**

M.-Cl. HONDERMARCQ. **J.-Cl. GEUS.**

**VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.**